

Αναστάτωση στο Δάσος των Θαυμάτων

- και όλα εξαιτίας
αυτής της αρρώστιας

Δίηγηση του Björn Enno Hermans

Εικονογράφηση της Annette Walter

Μετάφραση της Φαίης Γερομιχαλού

Αγαπητά παιδιά, αγαπητοί γονείς και φίλοι,
ο Μπεν σας εύχεται κουράγιο να το περάσουμε κι αυτό, δύναμη
και δημιουργικότητα στις εποχές του Κορωνοϊού!

Να χαίρεστε με τις όμορφες στιγμές!

Καλή διασκέδαση με την ιστορία,
μπορείτε αν θέλετε να τη
μοιραστείτε και με άλλους!

Χαιρετίσματα από τον Μπεν,
Enno, Annette και Φαίη

30.04.2020

Ο Μπεν είναι ένα μικρό αρκουδάκι τριών χρονών.
Ζει με τους γονείς του και τα αδέρφια του στο
Δάσος των Θαυμάτων.
Είναι ένα καταπληκτικό μέρος όπου ζουν και
πολλά άλλα ζώα.
Οι καλύτεροί του φίλοι είναι αυτοί από τον
παιδικό σταθμό.
Σε όλο το Δάσος έχει τόσο πολλά και
όμορφα να δει κανείς και να παίξει!

Η γιαγιά και ο παππούς αρκούδος μένουν επίσης στο Δάσος,
όχι πολύ μακριά από το σπίτι του Μπεν.
Τους αγαπάει πολύ, και του αρέσει να τους επισκέπτεται.
Κάθε Τετάρτη μετά τον παιδικό πάει στους παππούδες.
Τα Σαββατοκύριακα μένει καμιά φορά και το βράδυ στο σπίτι τους.
Αλλά και στο σπίτι του με τους γονείς του περνάει όμορφα.
Τις περισσότερες φορές τα πάνε καλά με τη μικρή του αδερφή και τον μεγάλο του αδερφό.
Καμιά φορά, σπάνια βέβαια, μαλώνουν κιόλας.

Ενα βράδυ ο Μπεν ακούει τους γονείς του να συζητάνε.

Μιλάνε για μία ασθένεια. Σε ένα πολύ μακρινό δάσος έχουν αρρωστήσει πολλά ζώα. Είναι μια καινούρια αρρώστια, κανένας δεν την είχε ποτέ ξανά. Τα ζώακια αυτού του δάσους ανεβάζουν πυρετό και βήχουν. Κάποια γίνονται γρήγορα καλά. Ομως κάποια ζώακια αρρωσταίνουν πολύ. Πηγαίνουν στο νοσοκομείο. Πρόκειται κυρίως για μεγάλους σε ηλικία κατοίκους του δάσους, που έχουν κι άλλες αρρώστιες από πιο πριν.

Οι γονείς του Μπεν ανησυχούν, μη φτάσει η αρρώστια και στο δικό τους δάσος. Αλλά εκείνο το δάσος είναι πολύ πολύ μακριά.

Μόλις λίγες βδομάδες μετά, ακούει ο Μπεν ότι ο ασβός που μένει στο Δάσος των Θαυμάτων έχει βήχα και πυρετό.

Στην πραγματικότητα δεν είναι και τόσο κακό να έχει κάποιος βήχα και πυρετό.

Τώρα όμως σκέφτονται όλοι, ότι σίγουρα θα έχει αυτή την καινούρια αρρώστια.

Το ίδιο σκέφτεται και ο Μπεν. Και έτσι είναι.

Δόξα τω Θεό ο ασβός γίνεται καλά.

Καθώς η αρρώστια είναι πολύ κολλητική, αρρωσταίνουν σιγά σιγά και κάποια άλλα ζώακια.

Γίνεται όπως σε εκείνο το άλλο δάσος: Τα νεαρά ζώακια γίνονται πολύ γρήγορα καλά ή δεν καταλαβαίνουν καν ότι αρρώστησαν. Τα περισσότερα ζώα μάλιστα δεν αρρωσταίνουν. Αλλά κάποια μεγάλα σε ηλικία ζώα δεν είναι καλά και αρρωσταίνουν βαριά.

Η κουκουβάγια είναι η αρχηγός του Δάσους των Θαυμάτων. Κάτι σαν Δήμαρχος ή Βασίλισσα.

Η έννοια της είναι να πάνε όλα καλά στο Δάσος. Σκέφτεται. Πρέπει να κάνει κάτι για να σταματήσει την αρρώστια.

«Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν τα ζώα δεν συναντιούνται μεταξύ τους και δεν κολλάει το ένα το άλλο», σκέπτεται με σιγουριά.

Έτσι ανακοινώνει από ένα δέντρο τις αποφάσεις της. Το Σχολείο και ο Παιδικός Σταθμός του Δάσους θα κλείσουν από αυτή τη στιγμή. Τα μικρά ζώακια θα μένουν σπίτι και δεν θα συναντιούνται μεταξύ τους. Γι'αυτό δεν θα πηγαίνει και κανείς στην παιδική χαρά του Δάσους. Και τα μεγάλα ζώα καλό θα ήταν να βγαίνουν από τις σπηλιές και τις φωλιές τους σπάνια. Μόνο για να ψάξουν τροφή ή κάτι άλλο πολύ σημαντικό.

Οι κάτοικοι του Δάσους είναι έκπληκτοι, και ο Μπεν επίσης.
Κάποιοι δεν πιστεύουν στα αυτιά τους.
Όλα κλειστά; Μα πως θα γίνει αυτό;
Επιπλέον πρέπει όλοι να πλένουν συχνά τα πόδια τους.
Βήχας και φτέρνισμα επιτρέπονται μόνο με το μπράτσο
μπροστά στο στόμα.
Ο Μπεν αυτό το ξέρει και το κάνει ήδη.
Βρίσκει πολύ κρίμα που δεν θα πηγαίνει στον
παιδικό σταθμό.

Και μετά λέει η κουκουβάγια
κάτι ακόμα:

Σε καμία περίπτωση να μην
πηγαίνουν τα μικρά ζωάκια στους
παππούδες τους.

Αυτό τους εκπλήσσει όλους πολύ.

Καλά τι νομίζει η κουκουβάγια;

Ο Μπεν λυπάται πάρα πολύ.

Έχει δάκρυα στα καφετιά του αρκουδοματάκια.

Η κουκουβάγια εξηγεί στους κατοίκους του Δάσους:

Η ασθένεια αυτή είναι πολύ επικίνδυνη για τα μεγάλα σε ηλικία ζωάκια.

Τα μικρά ζωάκια μπορεί να τους μεταφέρουν την αρρώστια.

Αυτό το καταλαβαίνουν όλοι.

Οι γιαγιάδες και οι παππούδες στεναχωριούνται και αυτοί.

Αγαπούν τόσο τα εγγόνια τους!

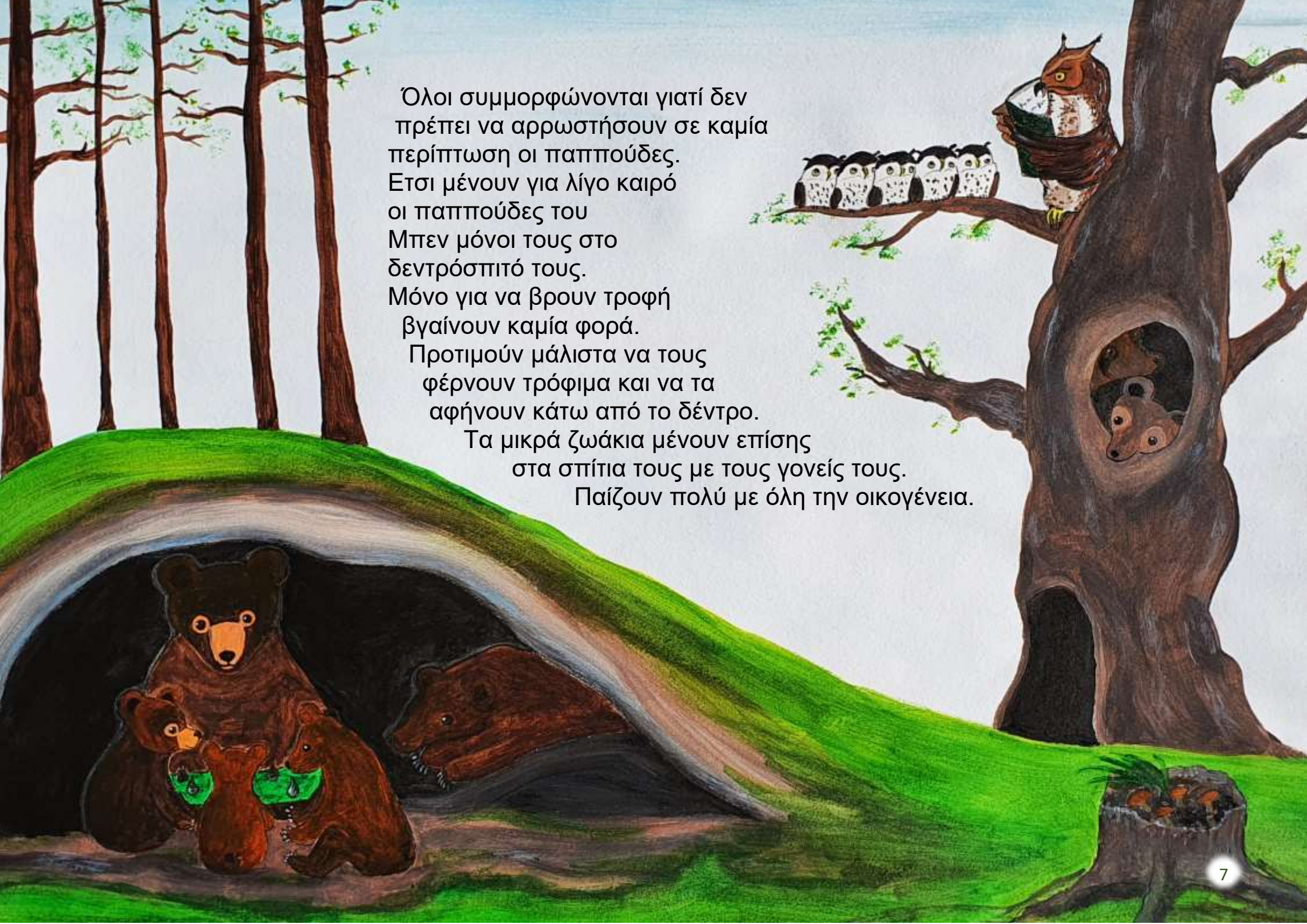
Όλοι συμμορφώνονται γιατί δεν
πρέπει να αρρωστήσουν σε καμία
περίπτωση οι παππούδες.
Ετσι μένουν για λίγο καιρό
οι παππούδες του

Μπεν μόνοι τους στο
δεντρόσπιτό τους.
Μόνο για να βρουν τροφή
βγαίνουν καμία φορά.

Προτιμούν μάλιστα να τους
φέρνουν τρόφιμα και να τα
αφήνουν κάτω από το δέντρο.

Τα μικρά ζωάκια μένουν επίσης
στα σπίτια τους με τους γονείς τους.

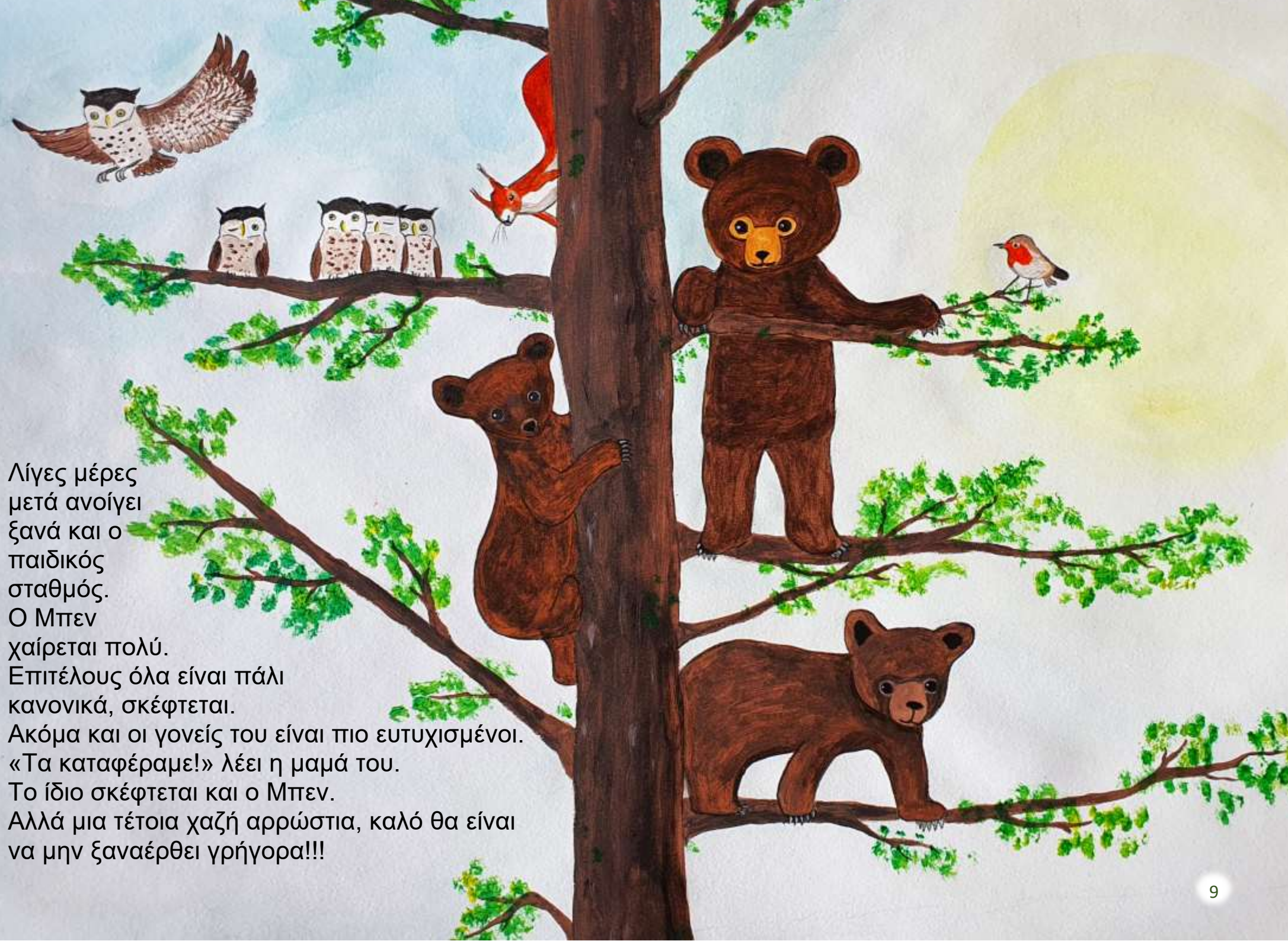
Παίζουν πολύ με όλη την οικογένεια.

Περνάνε κάποιες εβδομάδες.
Ένα βράδυ ο Μπεν ακούει πάλι τη συζήτηση των γονιών του.
Λένε ότι όλο και λιγότερα ζώα κολλάνε την αρρώστια.
Πολύ λιγότεροι αρρωσταίνουν.
Επιτέλους θα μπορέσει ο Μπεν να
δει τη γιαγιά και τον παππού του.
Τι χαρά!

Αλλά το καλύτερο
είναι ότι οι παππούδες
δεν αρρώστησαν.
Και γ'αυτό άξιζε τον
κόπο η υπομονή τους.
Ο Μπεν δε χορταίνει
αγκαλιές και έχει τόσα να τους πεί!

Λίγες μέρες
μετά ανοίγει
ξανά και ο
παιδικός
σταθμός.
Ο Μπεν
χαίρεται πολύ.
Επιτέλους όλα είναι πάλι
κανονικά, σκέφτεται.
Ακόμα και οι γονείς του είναι πιο ευτυχισμένοι.
«Τα καταφέραμε!» λέει η μαμά του.
Το ίδιο σκέφτεται και ο Μπεν.
Αλλά μια τέτοια χαζή αρρώστια, καλό θα είναι
να μην ξαναέρθει γρήγορα!!!